

רועת האווזים בכנסת

ת'נוקת
נאוה ואחיו
שי, משחקי
בחצר בית הוריהם שבחדרה

את עצמי מדריכה קבוצה של 60 ילדים, כשאני בכיתה ז' בלבד. אני זוכרת גם את המילחמות הרגילות שהיו לנו עם חברי השומר הצעיר, איתם עמדנו בתחרות בלתי פוסקת.

עובד וההווי המיוחד של תנועת הנוער באותם ימים, עיצבו במידה רבה מאוד את אופיי. אני זוכרת

הדודות של החיילים

את שירתה הצבאי כחברת גרעין העבירה נאוה כמורה חיילת. היא היתה בין אותן בחרות שהגרעין בחר בהן לעסוק בהדרכה. קדמו לשירות שנתיים בסמינר למורים בבית-ברל. "הצבא הפנה אותי בצורה מרורה לאפיק של עבודה סוציאלית", היא מספרת, "ונתן לי כיוון בי חיים. תמיד היתה קיימת בי ה"משיכה לנושא, אבל היא התחזקה

בתנועה
בגיל די צע היתה נאוה פעילה בתנועת הנוער העוב

ני מורה שתיכננתי לשבת בקאדנציה הנוכחית בממ"שלה, מחילת נאוה ארד, מוכיל נעמת וחברת הכנסת החדשה של המערך. אבל אני מרגישה שגם באופוזיציה אפשר לעשות הרבה ולתרום לשיפור המצב, שלדעתי כיום הוא עגום." גם כלי המוסדות שהיא מייצגת והתארים שהדבקו לה, נאוה ארד נחנה בקסם רב. כשהיא יושבת על הספה המרווחת שבביתה, היא קודם כל עקרת-בית ואשה המנ"

חיילת
בודדת בגדוד הק בי שבו שרתה. תמונה למטה: נאוה בחתונת

אלי והבעל
את בעלה של נאוה לא ניתן לצלם בשל תפקידו, שעליו אין מרחיבים את הדיבור. בתצלום מלפני כמה שנים הוא נראה משתעשע עם בנו אלי.

בצבא. כשגמרתי את הסמינר נש" לחתי מסעם הגרעין לתל-קציר, ללמד בגדוד של הנח"ל המוצנח. התחלתי כמורה, אבל עד מהרה מצאתי עצמי עוסקת בתפקידים של סמלת סעד. הרבה חיילות לא היו בגדוד, והדברים התגלגלו כך ש" החיילים הרבו לפנות אלי לעזרה, נלחמתי במפקדים על חופשות, ביקרתי מישפחות ושלחתי מיכתבים וחבילות. נוצר ביני לבין הגדוד קשר נפלא. ירדתי איתם לקוים, טיפלתי בפצועים ונשלחתי לעודד מישפחות שכולות. "בתקופה זו היכרתי מקרוב את מושג הדודות של החיילים. לגדוד שלנו היתה דודה נפלאה בשם גניה, שדאגה תמיד להפתיע ולשמח את כולם ברגעים הכי קשים. היינו נוסעות במשקים ואוספות תרנגולי לוח וביצים בשביל החברה." לא רק כיוון בחיים מצאה נאוה בגדוד הקרבי שלה — היא מצאה שם גם את בעלה, אריה, שהיה קצין בגדוד. הרומן ביניהם אמנם (המשך בעמוד 46)

מורה
ב-1958 סיימה נאוה את הסמינר למורות. בתצלום בטכס הסיום.

נאוה עם אבא
ההורים של נאוה עזבו אמנם את קיבוץ חולדה כשהיתה עדיין תינוקת, אך נאוה שמרה על קשרים הדוקים עם המשק עד היום.

הלת בית פתוח. בזמן שצוות העולם הזה שהיה מישפחת ארד, היה הבית מלא מפה לפה בחברים ש" קפצו לומר שלום, אנשים שבאו לברך על המינוי החדש וסתם שכנים שהחליטו לבוא לקפה. "הזמן היחיד בו יש באפשרותי לראות חברים, הוא שישי בערב", היא מצטחקת, "את שאר זמני ה"פנוי אני מקדישה למישפחה." ה"מישפחה: הבעל המזוקן, אריה, והבן בן התשע, אלי. נאוה ארד נולדה בקיבוץ חולדה ב-1938, להוריה דויד וגניה ברמן. רוב שנות ילדותה עברו עליה